

Recenzja

dorobku dr Anetty Bogusławy Strawińskiej

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo

1. Sylwetka Habilitantki

Pani dr Anetta Bogusława Strawińska jest absolwentką Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku, gdzie w 1997 r. uzyskała – z wyróżnieniem – tytuł magistra filologii polskiej na podstawie pracy magisterskiej *Słownictwo z zakresu tkactwa we wsi Michałowo w woj. białostockim*. W roku 2010 Habilitantka uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu w Białymstoku, w Instytucie Filologii Polskiej, na podstawie dysertacji *Świadomość językowa użytkowników polszczyzny przełomu XIX i XX wieku (na podstawie poradników Aleksandra Walickiego i Aleksandra Łętowskiego)*. Obecnie dr Anetta Bogusława Strawińska stara się o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie językoznawstwo. Jest to w jej wypadku pierwsze takie postępowanie.

Całe zawodowe życie pani dr Strawińskiej związane jest z Uniwersytetem w Białymstoku, gdzie w latach 1997 – 2009 pełniła funkcję asystenta w Zakładzie Polszczyzny Regionalnej i Dialektologii w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Humanistycznym, 2009 –

2019 – asystenta w Zakładzie Historii Języka Polskiego w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Humanistycznym, a od lutego 2019 r. – adiunkta w Katedrze Stylistyki i Lingwistyki Antropologicznej Kolegium Językoznawstwa na Wydziale Filologicznym. Ponadto w latach 1997 – 1999 współpracowała w zakresie dydaktyki (specjalizacja: pedagogika wczesnoszkolna) z Wydziałem Pedagogiki i Psychologii UwB.

2. Aktywność naukowa Habilitantki

Pani dr Anetta Strawińska uznała monografię pt. „*Zjawisko glamour*” w perspektywie lingwistycznej, Białystok 2022, (Wydawnictwo Prymat, ISBN 978-83-7657-463-9) za swoje najważniejsze osiągnięcie naukowe w rozumieniu w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.

Praca ta stanowi zwieńczenie wielopłaszczyznowych i wielod dziedzinowych badań Autorki nad społeczną świadomością językową Polaków. Podjęty w monografii temat jest pionierską próbą opisania, niebadanego dotąd w takim wymiarze w przestrzeni językowej (i kulturowej), zjawiska *glamour*, uwzględniającą przede wszystkim bogactwo środków leksykalnych z pola semantycznego wyznaczonego za pomocą leksemu *glamour*. Próbą, co chciałabym już na początku podkreślić – ze wszelkich miar udaną i wnoszącą znaczący wkład w rozwój dyscypliny językoznawstwo.

Autorka do swoich analiz wybrała metodologię lingwistyki kulturowej, która – ze względu na swój wielopłaszczyznowy wymiar – wydaje się najlepsza dla tego typu pracy, pozwala bowiem na multidyscyplinarną perspektywę badawczą, dopełniającą niejako *stricte* językoznawczy punkt widzenia, będący tu jednak elementem dominującym. Habilitantka odwołała się w swoich opisach – poza literaturą językoznawczą – także do prac z dziedziny filozofii, socjologii, psychologii i *public relations*, dzięki którym zastosowany sposób prezentacji zagadnienia wydaje się kompletny.

O rzetelności, a nawet ponadprzeciętnej wnikliwości badawczej Habilitantki świadczy imponująca bibliografia, gromadząca ponad 500 opracowań (!), których znajomość udowodniła, odwołując się do nich w stosownych momentach prowadzonych analiz.

Książka składa się z czterech zasadniczych części, syntetycznego podsumowania oraz licznych dodatków. Część pierwsza, najobszerniejsza, ma charakter szerokiej podbudowy teoretycznej, w której Autorka prezentuje początki zainteresowań zjawiskiem *glamour*, przedstawia etymologię pojęcia, ale skupia się na wieloaspektowych konceptualizacjach *glamour* i jego cech znaczeniowych proponowanych przez współczesnych użytkowników polszczyzny. Autorka zauważa, że badane pojęcie przyjmuje różnorodne (choć ustabilizowane) formy, zależne od historycznego, politycznego, społecznego, kulturowego punktu widzenia. Stosując szeroką, kognitywną perspektywę badawczą, wykorzystującą m. in. teorię pól (wyrazowych, językowych, pojęciowych, synonimicznych/stylistycznych utożsamiających znaczenie i konotację), Habilitantka zauważyła, że w ramach jednego pola językowego (leksykalno-semantycznego), tzn. pola *glamour*, wyrażenia językowe tworzą sieć wzajemnie powiązanych ze sobą znaczeń. Do wyznaczenia pola semantycznego *glamour* Autorka posłużyła się nie tylko bogatą literaturą przedmiotu, ale również wynikami badań ankietowych, kwestionariuszowych oraz – bardzo cennych dla tego typu zagadnienia – obserwacji uczestniczącej i wywiadów bezpośrednich z osobami posługującymi się socjolektem, którego częścią jest leksem (i zjawisko) *glamour*. Ta „złożona sieć” powiązanych ze sobą sensów określonych wyrażeń (także metaforycznych) buduje z kolei grupę wzajemnie powiązanych znaczeń, wśród których znaczenie podstawowe motywuje znaczenia drugorzędne. Następnie Habilitantka zebrała i omówiła pojęcia synonimiczne *glamour* oraz jego desygnaty. Dalsza część składa się z obszernego omówienia różnorodnych derywatów pojęcia *glamour* (rzeczowników, przymiotników, czasowników, przysłówków a także chrematonimów) oraz słownika zjawiska *glamour*. Rozdział uzupełnia omówienie zjawiska z perspektywy filozoficznej i danych medialnych. Ta część monografii przedstawia w sposób wnikliwy i rzetelny zjawisko *glamour*. Należy podkreślić,

że multidyscyplinarne ujęcie zagadnienia, podświetlenie różnych aspektów zjawiska pozwala w sposób możliwie najpełniejszy zrozumieć to niezwykle skomplikowane, polisemiczne pojęcie.

Kolejne części monografii są znacznie krótsze, co oczywiście nie znaczy, że mniej wnikliwe. W rozdziale II Habilitantka wychodzi od stworzenia definicji realnoznaczeniowej pokolenia *glamour*, rozpatrując tu zarówno właściwości stereotypowo kojarzone z kategorią generacji *glamour*, jak i asocjacje zindywidualizowane, zależne od kontekstu użycia nazwy. Dalszym etapem badania tej kategorii jest uzyskanie informacji dotyczących pojmowania jej przez współczesną młodzież akademicką. Autorka przeprowadziła badania ankietowe, które pozwoliły stworzyć sens dodatkowy: wartościujący, emocjonalny. Wyniki wykazały, że młode pokolenie nie rozumie złożoności zjawiska, a próby zdefiniowania przez nie kategorii pokolenie *glamour* oparte jest wyłącznie na wiedzy czerpanej z mediów komercyjnych. W tej części zderzona została wieloaspektowa definicja ze współczesnym rozumieniem zjawiska przez grupę – wydawałoby się – najbardziej znającą się na zjawisku *glamour*. Badania zostały przeprowadzone stworzoną przez Autorkę ankietą, zawierającą niezwykle bogactwo semantycznych asocjacji z badaną kategorią, toteż uzyskane wyniki – choć zaskakujące – nie budzą zastrzeżeń.

Dwie pierwsze części monografii skupiają się na bardzo wnikliwych i logicznie uporządkowanych analizach, w których przeważa aspekt lingwistyczny. Jednak pełny opis zjawiska *glamour* wymaga znacznie szerszej perspektywy badawczej. Czytelnik, prowadzony przez Autorkę przechodzi zatem (w rozdziale III) od zagadnień w dużej mierze językowych, do oglądu innych aspektów tego zjawiska, wynikających z bardzo szeroko pojętych kontekstów kulturowych. Pierwszym krokiem jest spojrzenie na sposoby kreowania kobiet i mężczyzn *glamour*, zawarte w poradnikach modowych i lifestylowych – poradnikach, które podpowiadają, jak spełnić marzenie o byciu (zewnątrznie) doskonałym – byciu *glamour*. Jednak i te opisy, proponowane przez poradniki, zostały przez Habilitantkę „zderzone” z funkcjonowaniem tych językowych kreacji/pojęć w świadomości językowej użytkowników polszczyzny. Autorka porządkując te pojęcia, dokonała ich

aksjologicznego podziału na grupy cech wartościowanych pozytywnie i negatywnie, a językowa świadomość uczestników prowadzonego badania także tym razem odbiega od bogatego, wieloaspektowego pojmowania zjawiska prezentowanego przez literaturę fachową.

Rozdział IV rozpoczyna ponownie perspektywa kulturowa, dzięki której Autorka wprowadza czytelnika w świat wizażysty, specjalisty, który pomaga klientowi wykreować wizerunek *glamour*. Wyjaśnia specyfikę tego zawodu i odróżniając go od innych, stereotypowo uważanych za profesje tożsame, jak np. makijażysta czy kosmetyczka. Po takim wprowadzeniu Habilitantka wraca do perspektywy językowej, przedstawiając leksykalny zasób socjolektu wizażysty. Warto w tym miejscu podkreślić niezwykłą dociekliwość badawczą dr Strawińskiej, która „w celu zdobycia materiału badawczego stała się członkiem badanego przez siebie środowiska” (s. 145) i ukończyła Europejską Szkołę Wizażu i Stylizacji VenaArt w Białymstoku. Dzięki temu mogła przeprowadzić badania socjolektu, do którego jako osoba spoza branży nie miałaby dostępu. W tej części Autorka przedstawiła słownictwo charakterystyczne dla wizażystów stylistów, dzieląc je ze względu na sposób powstania na zapożyczenia, neologizmy, neosemantyzmy czy frazeologizmy. Ta ostatnia część stanowi świetną klamrę, spinającą całą pracę – rozpoczynającą się od zarysowania polisemicznego leksemu *glamour*, przez charakterystykę generacji *glamour*, kobiety/mężczyzny *glamour* (w różnych odsłonach historyczno-kulturowych), aż po wizażystę – twórcę wizerunku *glamour* i jego socjolekt.

Ostatnia część monografii to syntetyczne podsumowanie, w której Autorka zebrała najważniejsze wnioski wynikające z przeprowadzonych badań. Nie do przecenienia jest także imponująca bibliografia, zawierająca ponad 500 pozycji oraz dodatki w postaci stworzonych przez Habilitantkę i wykorzystywanych do badań ankiet, kwestionariuszy, spisów tabel, ilustracji, indeksu autorów i wreszcie podstawowych danych na temat zjawiska *glamour* w formie tłumaczeń tekstów o charakterze teoretycznym na język angielski, zawartych w części zatytułowanej *Varia*.

Monografię dr Anetty Strawińskiej, którą Autorka uznała za najważniejsze osiągnięcie naukowe uważam za niezwykle istotną. Jest to opracowanie nowatorskie, zajmujące się zagadnieniem do tej pory opracowanym marginalnie, zatem istotne dla rozwoju polskiego językoznawstwa. Praca Habilitantki, wykorzystując metodologie wpisujące się w szeroko pojęty obszar lingwistyki kulturowej, pozwoliła dostrzec i opisać nie tylko aspekt *stricte* językowy, ale umożliwiła skonfrontowanie go i poszerzenie o płaszczyznę socjokulturową. Takie ujęcie problemu wydaje się nie tylko zasadne, ale też najwłaściwsze. Bowiern analiza kategorii *glamour*, prezentacja jej filozofii i wreszcie słownictwa specjalistycznego związanego z tym zjawiskiem, wpisują się w badania lingwistyki kulturowej i jednocześnie czynią ocenianą monografię kompletną.

Pozostały dorobek naukowy Habilitantki można uznać za imponujący. Pani dr Strawińska opublikowała łącznie 52 artykuły naukowe i 3 monografie autorskie. Przed uzyskaniem stopnia doktora – 7 artykułów, w tym: 3 w formie rozdziałów w monografiach naukowych, 4 w czasopiśmie naukowych, dodatkowo 2 artykuły recenzyjne. Po uzyskaniu stopnia doktora, czyli od 2010 roku jej aktywność naukowa znacząco wzrosła. Habilitantka opublikowała w tym okresie 3 monografie autorskie oraz 44 artykuły, w tym: 31 – w formie rozdziałów w monografiach naukowych, 13 – w czasopiśmie naukowych, a także 10 artykułów recenzyjnych, które również podlegały ocenie recenzentów. Ponadto jest redaktorem 1 monografii zbiorowej oraz współredaktorem – 1 publikacji wieloautorskiej. Warto dodać, że dr Strawińska publikowała m.in. w bardzo cenionych w środowisku językoznawczym, wysoko punktowanych „Rocznikach Humanistycznych” i czasopiśmie „Słowo. Studia językoznawcze” czy istotnym dla jej badań „Białostockim Archiwum Językowy. Artykuły w formie rozdziałów w monografiach naukowych zostały opublikowane w wydawnictwach naukowych wielu polskich ośrodków badawczych, m.in.: Warszawy, Wrocławia, Szczecina, Gdańska, Zielonej Góry, Lublina.

W swoich pracach dr Strawińska zajmowała się różnymi aspektami języka. Sama wyróżniła aż 9 obszarów badawczych, które często splatają się ze sobą i wzajemnie przenikają: (1) Krecjonizm w stylu *glamour*; (2) Polszczyzna północnokresowa przełomu XIX i XX wieku w odsłonie purystycznej; (3) Kwestie aksjologiczne (np.: miłość, rodzina); (4) Systematyzacja niestabilizowanej jeszcze obcojęzycznej terminologii charakterystycznej głównie dla współczesnej polszczyzny medialnej i zawodowej; (5) Pauperyzacja i (de)wulgaryzacja polszczyzny – historia, przyczyny, skutki; (6) Semantyka i pragmatyka; (7) Autopromocja w kontekście językowo-społeczno-kulturowym; (8) Język polityki i polityków; (9) Dawne i współczesne zjawiska kulturowe (np. kategoria pokolenia i doświadczenie pokoleniowe czy patchwork family); stereotypy i symbole utrwalone w świadomości społecznej.

Drugą, po krecjonizmie w stylu *glamour* najszerszą płaszczyzną dociekań naukowych Habilitantki jest polszczyzna północnokresowa przełomu XIX i XX, której jeszcze przed doktoratem poświęciła 4 artykuły naukowe, 3 rozdziały w monografiach naukowych oraz 2 artykuły recenzyjne (monografii związanych z tymi zagadnieniami). Po uzyskaniu stopnia doktora kontynuowała badania, publikując 10 artykułów dotyczących tej tematyki oraz 2 monografie autorskie poświęcone poradnictwu językowemu tego okresu (w kontekście polszczyzny Kresów północno-wschodnich): *Aleksander Walicki i Aleksander Łętowski o stanie polszczyzny północnokresowej. Ortografia – Fonetyka – Zagadnienia gramatyczne*, Białystok 2018 oraz *Leksyka północnokresowa jako element deskrypcji zagadnień ortoepicznych w poradnikach Aleksandra Walickiego i Aleksandra Łętowskiego*, Białystok 2022. Monografie te doskonale się uzupełniają. Pierwsza omawia wskazówki normatywne zawarte w obu poradnikach – od nieprawidłowości w zakresie ortografii i błędów fonetycznych poprzez analizę odrębności słowotwórczych, usterek fleksyjnych, na defektach składniowych kończąc. Druga z kolei - o charakterze słownikowym – próbuje pokazać świadomość językową użytkowników polszczyzny

przełomu XIX i XX wieku, jak i autorów analizowanych poradników. Badaczka stworzyła rejestr wyrazów (i połączeń wielowyrazowych), które z perspektywy Łętowskiego i Walickiego są funkcjonalnie nieuzasadnione, wywołane sąsiedztwem geograficznym lub oddziaływaniem władz zaborczych. O wartości słownika świadczy także klasyfikacja materiału ze względu na jego źródło (rusycyzmy, rutenizmy, wschodnioslawizmy, lituanizmy). Należy podkreślić i pochwalić rzetelność badawczą dr Strawińskiej. Jej wartościowe analizy historycznojęzykowe uzupełnione zostały także kontekstem kulturowym. W celu ujawnienia stopnia utrwalenia (bądź jego braku) omawianego słownictwa, sięga zarówno do stosownych źródeł leksykograficznych, jak i przywołuje inne prace językoznawcze dotyczące leksyki na ówczesnych Kresach. Ciekawe jest także zestawienie tego słownictwa ze słownikami z XX w., co pozwoliło pokazać, że niektóre z leksemów/wyrażeń upowszechniły się i weszły do polszczyzny ogólnej.

Kolejną dziedziną naukowych zainteresowań Habilitantki jest aksjologia. Badania poświęciła przede wszystkim zagadnieniom związanym z wartościami tradycyjnymi, jak rodzina czy miłość. Wraz z historykami kultury z kilkunastu ośrodków naukowych w Polsce wzięła udział w interdyscyplinarnym projekcie naukowym „Antropologia miłości”. W bardzo szerokim opracowaniu, będącym rezultatem projektu, dr Strawińska opisała – z perspektywy historyka języka mechanizmy językowe miłości sprzedanej na podstawie komunikatów publikowanych w *social mediach*. To kolejne bardzo wartościowe prace Habilitantki.

Bardzo ważny z punktu widzenia współczesnej polszczyzny jest cykl 8 artykułów, w którym dr Strawińska opisała i scharakteryzowała terminy z zakresu marketingu, public relations, socjologii i psychologii społecznej: *self-monitoring*, *personal branding*, *patchwork family*, *globalizacja*, *glokalizacja*, *celebrity*, *nowomowa* jak również synonimię na przykładzie leksemów *resort*, *spa* oraz *wellness*.

Portale plotkarskie czy blogi autorskie stanowią bogate źródło materiałowe dla badań lingwistycznych. Habilitantka posłużyła się nimi również analizując kwestie dotyczące

współczesnej polszczyzny, zwłaszcza niepokojących zjawisk charakterystycznych dla stylu potocznego, jak np. ubożenie języka. Tym zagadnieniom poświęciła 5 artykułów. Podobne zagadnienia znalazły się w obszarze nazwanym przez Badaczkę „semantyka i pragmatyka”, gdzie podejmuje zagadnienia związane zarówno ze znaczeniem wyrazów najnowszych (np. *glamour*, *celebrity*), współczesnymi pojęciami z zakresu nowomowy czy też semantyką słownictwa tekstów o charakterze poprawnościowym z przełomu XIX i XX w.

Również inna płaszczyzna badawcza, którą wymieniła dr Strawińska: „autopromocja w kontekście językowo-społeczno-kulturowym”, łączy się z poprzednimi. W grupie publikacji związanych z tym obszarem wymieniła 3 artykuły, omawiające językowe mechanizmy autopromocyjne na przykładzie współczesnych rodzimych celebrytów, polityków oraz w nauczycieli akademickich.

Kolejny obszar badawczy, który wymieniła Habilitantka – język polityki i polityków również nawiązuje do poprzednich obszarów, np. aksjologii i autopromocji. Wreszcie ostatni obszar, związany ze zjawiskami kulturowymi, wśród których opisuje m.in. językowe praktyki magiczne czy też stereotypy i symbole powraca do najważniejszej, jak się zdaje, metodologii stosowanej przez dr Strawińską – lingwistyki kulturowej.

Uzupełnieniem powyższego opisu dorobku naukowego dr Strawińskiej są dane naukometryczne (stan na: 7 lipca 2023 r.): Impact Factor – brak; Liczba cytowań według Publish or Perish – Google Scholar – 23; Liczba cytowani według Publish or Perish – Crossref – 5; Indeks Hirscha według Publish or Perish – Google Scholar – 3; Indeks Hirscha według Publish or Perish – Crossref – 1.

Należy bardzo wyraźnie podkreślić niezwykle bogactwo dorobku naukowego Habilitantki, jego multidyscyplinarność z jednej strony, z drugiej jednak – konsekwencję z omawianiu różnorodnego materiału z punktu widzenia lingwisty. Nie mam najmniejszych wątpliwości, że

przedstawiony przez dr Strawińską jest wystarczający i świadczy o bardzo wysokiej aktywności naukowej Habilitantki.

Prócz aktywności publikacyjnej, dr Strawińska wykazywała również inne istotne działania naukowe. Po uzyskaniu stopnia doktora odbyła 2 staże zagraniczne: trzymiesięczny w Akademii Edukacji Litewskiego Uniwersytetu Edukacyjnego (26.03.22.- 28. 06. 22.) oraz w Uniwersytecie Wileńskim w ramach projektu Ministerstwa Edukacji i Nauki: „Regionalna Inicjatywa Doskonałości” (7.09.22-1.10.22). Bierze także udział w zespołach recenzyjnych międzynarodowych pism naukowych: Europejskiego Stowarzyszenia Sławistów „Polyslav” oraz pisma anglojęzycznego „Taikomoji kalbotyra”, działającego przy Uniwersytecie Wileńskim. Habilitantka uczestniczyła również w 3 konferencjach ogólnopolskich, 34 międzynarodowych, 1 za granicą (na Litwie). Ponadto była współorganizatorką 3 konferencji naukowych.

Kolejnym aspektem brany pod uwagę w postępowaniu habilitacyjnym jest działalność dydaktyczna kandydata. Także na tym polu dorobek dr Strawińskiej jest nie do przecenienia. Warto wymienić choćby aktywność w wielu różnorodnych zespołach wydziałowych działających na rzecz jakości kształcenia, pracy ze studentami UwB oraz młodzieżą z Łotwy i Ukrainy. Habilitantka prowadziła bardzo różne zajęcia językoznawcze dla polonistów, jak: kultura języka polskiego, gramatyka opisowa języka polskiego, komunikacja językowa, historia języka polskiego, praktyczna stylistyka, historyczna stylistyka języka polskiego, retoryka i erystyka, teoria komunikacji społecznej, techniki komunikacyjne w bibliotece, język w mediach, język w mediach elektronicznych (zjawiska, tendencje, główne kierunki rozwoju), język w mediach cyfrowych, autopromocja w języku i kulturze, perswazyjność tekstu, liczne konwersatoria, warsztaty medialne (prasowe), laboratoria, seminaria licencjackie i magisterskie oraz interdyscyplinarne na wydziałach Historyczno-Socjologicznym i Nauk o Edukacji UwB. Stale współpracuje z Instytutem Studiów Kulturowych UwB, gdzie prowadzi ćwiczenia i konwersatoria z zakresu języka we współczesnych *social mediach*. Pełniła funkcję promotora (wypromowała 28 prac licencjackich, 5 magisterskich), była też promotorem

pomocniczym w 1 przewodzie doktorskim i opiekunką praktyk 2 doktorantów. Do działalności dydaktycznej należy dodać liczne wyjazdy dydaktyczne w ramach programu Erasmus+: Università degli Studi di Napoli Dipartimento di Studi Letterari, Linguistici e Comparati; University of Ostrava oraz dwukrotnie w Wilnie: na Wydziale Polonistyki Vytauto Didžiojo Universitetas (VDU) oraz w Vilniaus Universitetas.

W zakresie prac organizatorskich Habilitantka czynnie uczestniczyła w organizacji wydarzeń kulturalno-naukowych i dydaktycznych (m.in. promocji książek, Letniej Szkoły Języka Polskiego, konkursu ortograficznego i in.).

Jej aktywność popularyzatorska wiąże się ze współpracą z instytucjami kultury. Habilitantka jest m.in. członkiem Towarzystwa Kultury Języka Polskiego działającego przy Uniwersytecie w Białymstoku (a od 2019 r. – wiceprezesem białostockiego oddziału TKJ), członkiem Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego, Podlaskiego Oddziału Wspólnoty Polskiej. Współpracuje również z Polską Macierzą Szkolną na Białorusi. Od 2011 r. zajmuje się promocją polskiej kultury i języka polskiego wśród Polaków mieszkających na Wschodzie, głównie na Litwie, ale także w Rosji i Białorusi, m. in. w postaci prelekcji oraz prowadzenia warsztatów dla młodzieży i nauczycieli; wygłosiła liczne wykłady dla młodzieży różnych typów białostockich szkół, w latach 2014 – 2018 prowadziła prelekcje i warsztaty w ramach „Dni Otwartych Instytutu Filologii Polskiej”.

Za swoją wszechstronną i bardzo aktywną działalność została uhonorowana dwukrotnie Nagrodą Rektora UwB za działalność organizacyjną (2004 i 2020), w 2010 za działalność naukową, w 2023r. otrzymała nagrodę za pracę popularyzatorską i czynny udział w akcjach promocyjnych UwB (akcja „Studuj z UwB”). Za szczególne zasługi dla oświaty otrzymała „Medal Komisji Edukacji Narodowej” w 2021 r.

Ponadto należy odnotować, że w 2021 r. Habilitantka zdobyła III nagrodę (wraz z Atelier Natalia Łowicka) w Międzynarodowym Konkursie Fotograficznym dla portrecistów pt. *The Portrait Masters*

Awards; kategoria: *Zdjęcie z przesłaniem* za pracę fotograficzną zatytułowaną *Glamour's Dream* (do której makijaż wykonała Anetta Bogusława Strawińska).

Podsumowując, pragnę podkreślić, że dorobek naukowy dr Anetty Bogusławy Strawińskiej, w tym monografia wskazana jako najważniejsze osiągnięcie naukowe, zasługuje na bardzo wysoką ocenę. Spełnia całkowicie i jednoznacznie wymogi stawiane habilitantom w procedurze habilitacyjnej i wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny językoznawstwo, zwłaszcza w szeroko pojętej lingwistyce kulturowej. Habilitantka wykazała się ogromną aktywnością tak publikacyjną, jak i na innych polach rozwoju i krzewienia nauki. Na docenienie zasługuje także jej wielostronna (także międzynarodowa) działalność dydaktyczna i organizacyjna. Jestem więc w pełni przekonana, że dr Strawińska będzie świetnym samodzielnym pracownikiem naukowym.

Konkluzja

Po wnikliwym zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym dr Anetty Bogusławy Strawińskiej stwierdzam jednoznacznie, że Habilitantka spełnia wszystkie wymogi stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego w rozumieniu art. 221 ust. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w związku z czym wyrażam pozytywną opinię w sprawie nadania dr Anecie Bogusławie Strawińskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo.

dr hab. Izabela Kępka, prof. UG

Gdynia, 24. 12. 2023 r.

